

ŠIBENSKI list

ŠIBENIK
Srijeda,
26. kolovoza 1953.
Izlazi tjedno
God. II. Broj 54
Cijena 7 dinara

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA ZA GRAD I KOTAR ŠIBENIK

Politički život u gradu

Podijeljena mišljenja o zamjeniku narodnog zastupnika

Sastanak, koji je na inicijativu Gradskog odbora Socijalističkog saveza održan 21. ov. mj., bio je veoma dobro posjećen. U prostorijama Mjesnog sindikatnog vijeća našli su se na okupu brojni aktivisti Socijalističkog saveza, predstavnici sindikata, radničkih savjeta i upravnih odbora, te javni i kulturni radnici da diskutiraju o Nacrtu novog izbornog zakona.

O Nacrtu je govorio Srećko Berlinghi, predsjednik Okružnog suda. On je u glavnim crtama prikazao Zakon, tumačeći naročito one stavove koji označuju novo u odnosu na dosadašnju izbornu praksu kod nas. Referent je zbog toga i pozvao prisutne da o Nacrtu novog izbornog zakona iznesu mišljenja i prijedloge.

Predsjednik Gradskog odbora Socijalističkog saveza Živojin Bulat smatrao je potrebnim da prisutne upozna o ličnostima kandidata za narodne zastupnike o kojima je već raspravljeno na sastancima Gradskog i Kotarskog odbora Socijalističkog saveza. Bez obzira na to, rekao je drug Bulat, što će o kandidatima konačno odlučiti birači na svo-

jim zborovima potrebno je baš sada da o ličnostima kandidata raspravlja najmasovnija politička organizacija kao što je Socijalistički savez. Naime, o kandidatima kao političkim ljudima potrebno je da upravo u ovim pripremama govore naše političke organizacije, koje će tom prilikom i zauzeti svoj određeni stav. On je iznio jednodušno mišljenje Socijalističkog saveza grada i kotara u pogledu ličnosti. Za Saveznu skupštinu kandidat je drug Ivan Ribar, a za Sabor drug Nikola Sekulić za područje grada, te drugovi Pere Škarica i Gušte Šprljan za područje kotara.

Prisutni su jednoglasno odobrili izlaganje druga Bulata, a naročito su toplo pozdravljali prijedlog o ličnostima kandidata.

Diskusija, za koju se ne može reći da je bila iscrpna, kretala se uglavnom oko primjedaba, koje se odnose na funkciju zamjenika narodnog zastupnika.

Drug Živojin Bulat je, na primjer mišljenja, da zamjenik nije potreban, jer je i dosadašnja praksa pokazala da je funkcija zamjenika beznačajna i formalna, a pored toga je i demokracije da se na upražnjeno mjesto narodnog zastupnika bira novi.

Suprotno mišljenje iznio je drug Ivo Družić-Valent, koji je za funkciju zamjenika uglavnom iz političkih razloga. On smatra da je zamjenik potreban upravo u našoj republici u kojoj ima krajeva sa stanovništvom raznolikog nacionalnog sastava, kao i ovih s

nacionalnim manjima. U svakom slučaju zamjeniku bi trebalo jasno odrediti funkciju odnosno ulogu prava i dužnosti.

Ukoliko bi i postojao zamjenik, onda drug Ante Lučev predlaže da se za njih posebno glasa, odnosno treba pustiti na votu biračima da oni odluče tko će biti zamjenik narodnog zastupnika. Bilo je i još nekih diskutanata koji su izražavali svoja mišljenja za i protiv funkcije zamjenika, ali ta mišljenja nisu pratili kompletnim razlozima.

Na kraju je drug Bulat predložio da se ozbiljno prouči Nacrt novog zakona i dase na jasan i popularan način u osnovnim organizacijama Socijalističkog saveza objasnjava narodu.

AKTIVNOST ŽENA PRED KONGRES

Važan je odgoj naše djece

Preko 60 žena sa područja bloka IX. Varoš I. prisustvovalo je konferenciji, koja je održana 20. ov. mj. Referat o radu žena sa tog bloka podnijela je drugarica Mila Baković.

Ovdje je zapaženo da su žene najaktivniji učesnici u svim akcijama, koje poduzimaju osnovne organizacije Socijalističkog saveza. One, i to stalno u mnogo većem broju nego muškarci, posjećuju raznovrsne sastanke. Međutim, na sastancima žene nerado diskutiraju, iako mnogo toga ima o čemu bi upravo one mogle da iznašaju zapažanja, mišljenja i prijedloge.

I na ovoj konferenciji žene su isticala jedan značajan problem o kojemu bi morale ozbiljno misliti. Riječ je odgoju i to ne samo predškolske djece nego i one koja pohađaju školu. Cinjenica je, da još zabrinjavaju. Djeca bez nadzora lutaju gradom, a o učenju djece njezini roditelji ne vode nikakvu brigu. Te pojave nalažu majkama da

sa mnogo više ozbiljnosti prilaze pitanjima odgoja, a osobito je potrebno više razumijevanja i aktivnosti na suradnji doma i škole.

Neke su, pak, izrazile želju da bi svakako trebalo pristupiti organiziranju domaćinskih i ostalih tečajeva, koji bi bili od koristi ženi — domaćici. Istaknut je rad čitalačkih grupa, koje posliću dobre rezultate, zahvaljujući aktivnosti prosvjetnih radnika na bloku. No, uza sve to nije se učinilo sve što se moglo učiniti za prosvjećivanje naših žena. I na tom polju javni i kulturni radnici, kojih ima dovoljan broj na ovom bloku, mogli bi učiniti mnogo više.

Između ostalog, na konferenciji su oštro kritizirane malograđanske navike, koje se naročito manifestiraju u odnosima između pojedinih drugarica. Bolji odnosi između žena, pružanje iskrene pomoći jedna drugoj u svakoj prigodi, više pažnje prema drugarici — susjedici, prijateljici odnos prema njihovoj djeci

i tome slično, treba da budu odlike žene u socijalističkom društvu.

Bilo je riječi i o profuvarionskoj zaštitu, u kojoj službi upravo žene mogu da dadu ozbiljan prilog.

I na ovoj konferenciji naše su žene manifestirale svoju patriotsku svijest. One su oštro osudile neprijateljski rad biskupa Banića, te don Ante Radića i jednoglasno su zahtijevale ne samo da se stane na kraj njihovoj prljavoj radnji, već i da se odstrane iz naše zdrave sredine.

Mnoge su izražavale mišljenje da će i ova konferencija pridonijeti jačem razmahu političke zivosti među ženama njihovog bloka.

Uključivanje učenika u privredu

Odjel za privredu NO-a gradske općine na osnovu postojećih propisa osnovao je komisiju, koju sačinjavaju predstavnici Trgovačke i Znanstvene komore, s ciljem da ocijeni stanje u pojedinim znanstvim strukama u gradu, obzirom na izgradnju novog kadra, kao i uključuju učenika u pojedinim znanstvim strukama.

Dosad se ukupno prijavilo 170 učenika-ca. Komisija, prema stvarnim potrebama pojedinih poduzeća, donijela je zaključak da se u metalnoj struci primi 35 naučnika, u brodograđevnoj 11, drvopreradaivačkoj 14, tekstilnoj 10, građevinarskoj 22, prehrambenoj 6, električarskoj 6, kožarskoj 10, trgovačkoj 19 i t. d. Ukupno je u ovoj godini uključeno u privredu 120 kod državnog i 20 kod privatnog sektora.

Do kraja ovog mjeseca bit će zaključeni ugovori za uključivanje učenika u privredu. Kako je za razliku od prošle u ovoj godini primljen daleko veći broj novih naučnika, može se zaključiti da su naša privredna poduzeća pokazala dovoljno razumijevanja oko uključivanja većeg broja omladinaca i omladinki u privredu.

Reljef Nikole Firentinca u dvorištu Nove crkve

Anketa „Šibenskog lista“ o hidrocentrali na Krki

ZA IZGRADNJU CENTRALE

Iz jedne emisije Radio Zagreba, te preko štampe saznao sam da se vodi spor između Konzervatorskog zavoda Hrvatske i predstavnika Elektroprivrede oko izgradnje hidrocentrale na slapovima Krke, kod Skradina. Želio bih, kao jedan od poznavalaca tamošnjeg kraja i prilika, da iznesem svoje mišljenje o tom pitanju.

Svi ljudi, koji su čitali roman Sime Matavulja »Bakonja fra Brne« i svi oni, koji su gledali istoimeni film, mogli su dobiti sliku o životu ljudi tog našeg kraja, u porječju rijeke Krke. Dogadaji, koje nam opisuje Matavulj, dešavaju su se pred pedesetak godina, ali istina o životu tamošnjih ljudi, poslije Matavulja, bila je još gora i strašnija. Za vrijeme »Bakonje« ljudi nisu znali za električnu energiju, ali tih dalekih dana pa do početka drugog svjetskog rata izgrađene su na dugom toku Krke tri hidrocentrale (Manojlovac, Roški slap i centrala Šupuk, iznad samog »Skradinskog Buka«). Električni vodovi visokog napona prekrili su sivi prominski pejzaž, pružili se pored Krke, uzduž krševite, siromašne Bukovice i Dalmatinske Zagore. A kakvu je korist od svega toga imao narod? U 1944. godini kad bi se borci Prominskog partizanskog odreda smjestili po kućama u siromašnom selu Popovići, ukućani bi im o noći svijetlili sa gorućom luči, ma da je iznad kuća u tom selu prolazio električni vod od nekoliko hiljada volti napona. Eto, tako je to bilo. I ne tako davno.

Govori se, a konzervatori naročito naglašavaju tu notu, ljepote te rijeke na jedan još

kako je kanjon Krke i sve ostalo povezano uza nj neobično dražesno, lijepo, romantično . . . Barem što se tiče prirodnih ljepota. Besumnije je tako, Ali, uz sve te ljepote još uvijek postoje kućice pokrivenne ševarom, trskom, slamom, prizemne, čadave i tijesne, u kojima žive ljudi sujevjerni i primitivni, često zajedno sa stokom koju posjeduju. I to je romantično! Možda će egzaltirani stranac, u koliko ga »Putnik« uspije zainteresirati za Krku, fotografirati sve ove kontraste; možda će o tome pričati svojim prijateljima u dalekim zemljama; možda će, čak, i da napiše nekoliko redaka u kojoj novini. Krasno! Ali, samo od toga se ne živi. Kombinat aluminija »Boris Kidrič« ne će proraditi voljom »duha svetoga«, sela i gradovi ne će biti svijetliji ni ljepši, ljudi kulturniji, zadovoljniji i veseliji, ako sve to ne pokrene moćna elektroenergija. A ona leži, za sada, u običnoj vodi plave Krke.

Lijepo je praćakati se, za vrijeme ljetnih vrućina, u biostroj vodi Krke ispod šumskih vodopada. Divno je slušati huk Skradinskog Buka, Roškog slapa, Čavlinovog buka i t. d., ali čini mi se — još je bolje, i korisniji, šum vode koja izlazi ispod hidroturbine.

Potrebno je čuvati prirodne ljepote naše zemlje, ali mi moramo učiniti sve što možemo da te ljepote učinimo još ljepšim. Zar nam Švicarci, Francuzi, Amerikanci . . . ne mogu poslužiti kao uzor, po ovom pitanju? Zar sistem hidroelektrana na rijeci Tennessi-u u SAD nije izdigao

viši stupanj? Zar baš taj sistem nije omogućio milijunima Amerikanaca i dr. da lakše dođu do tih ljepota i da uživaju u njima? — Ako bi i mi našu Krku (i ne samo nju) pretvorili u jedan »sistem Tennessi«, nestalo bi — svakako — malih, neuglednih koliba i izbi pokrivenih ševarom; nestalo bi bijede i neimanštine; nestalo bi »romantike«, kojom se oduševljavaju ljudi, koji vole uspoređivati našu zemlju i ljude s divljinom Arizone i Teksasa, zemljom Tim Tejlora, i sl. Time bi, možda, izgubili takovu vrstu turista. Ljudima koji se dive svemu onome što o nama misli stranac, bilo bi krivo, možda bise i »kneginja naljutila« (ta — za boga — »što će reći kneginja«?), ali novi turisti, koji sve više osvajaju našu zemlju i njene ljepote zbilja koriste za sebe, a to su naši radni ljudi, uživati će u tim novim, našim, ljepotama: brzih tokova naših rijeka, ali i umjetnih jezera, koje su na tim istim rijekama stvorile radničke ruke, ruke naših turista. Oni će se diviti dubokim kanjonima znanjima hidrocentrala; zadovoljni će sjediti u trolejbusima, tramvajima, vagonima električnih željeznica i t. d., a njihove misli letjet će do hidrocentrala na rijeci Krki (i drugim rijekama naše zemlje, u kojima se stvara energija kojoj oni trebaju zahvaliti sav užitek, svu ljepotu koja im je postala pristupačnom.

U »Borbic« od 27. V. 1953. godine N. Kadija piše, kako je »Konzervatorski zavod Hrvatske stavio preko republičkog Savjeta za prosvjetu, nau-

(Nastavak na 2. strani)

Žene osuđuju rad biskupa

I. žene sa bloka VII. Varoš II. održale su 24. ov. mj. konferenciju na kojoj je izvještaj o radu podnijela drugarica Nina Petrić. Konstatirani su uspjesi u radu žena, ali su istaknute i mnoge slabosti. Žene bi se morale više angažirati na raznim područjima djelatnosti. One bi morale u većem broju posjećivati sastanke, predavanja i konferencije i uopće pokazati više interesa kako za naša privredna, tako i politička zbivanja.

Zivo se diskutiralo o profunarnodnoj djelatnosti biskupa Banića, te su prisutne drugarice oštro žigosale djelovanje reakcionarnog dijelaklera: Mnoge su naše žene i majke u prošlom ratu izgubile svoju djecu, a za što je i Vatikan dobrim dijelom odgovoran. I eto, takvom Vatikanu pokorno služu Banić, Radić i njima slični. Žene su na konferenciji odlučile izraziti svoje stanovište da im ne će dozvoliti izdajničku djelatnost i da ih ne će trpjeti u našem gradu. Od mnogih se je čulo: Banića su protjerali iz njegovog rodnog mjesta, pa čemu da ga trpimo mi u našem Šibeniku.

Na konferenciji je istaknuta potreba ponovnog osnivanja čitalačkih grupa, na kojima bi se žene upoznavale s pitanjima iz političkog i privrednog života. Govoreno je o odgoju djece i na ovoj konferenciji. Podvučeno je, da upravo na majkama leži glavni dio odgovornosti za slab odgoj. Ima i onih, koje se vrlo malo ili nikako ne interesiraju za uspjeh svoje djece u školi. Izraženo je i mišljenje da bi svakako trebalo oživjeti rad društva »Naša djeca«, a isto tako potrebno je baš od strane žena majki uspostaviti što prisniji odnos doma i škole.

Žene također mogu mnogo poslići u borbi protiv špekulacije i nepoštenja u trgovini. Na tom polju se one moraju ozbiljno angažirati, kako bi se potpuno onemogućila samovolja nekih nesavjesnih pojedinaca u trgovini.

Na kraju je apelirano na žene komuniste da se još jače založe u političkom radu među ženama, što će nesumnjivo imati pozitivnog učinka i na rad ostalih žena na ovom terenu.

U koje svrhe upotrebiti Gradsku vijećnicu

U koje svrhe upotrebiti Danleovu Božanstvenu kome-diju? U higijenske? — U koju svrhu upotrebiti Gimnaziju? Za kancelariju? — U koje svrhe upotrebiti gradsku vijećnicu?

Riječ je, naime, o zgradi koja je nekad izgrađena za magistrat, t. j. za gradsku vijećnicu, a sada je značajan, u danom arhitektonskom prostoru savršeno stojeći, potpuno obnovljeni, t. j. iz temelja rekonstruirani arhitektonski i kulturni spomenik. Već po ovoj prvici rečenici mislim da je sasvim jasan moj stav u toj stvari, drugim riječima: da je jasno u kojoj se mjeri sa-žem s drugom doktorom A. J., a u kojoj sam pak (mjeri) apsolutno protivnik njegovom konkretnom prijedlogu. Savršeno se dakle slažem s drugom J., da taj jedinstveni spomenik treba i dalje ostaviti i održavati onakvim kakav je sad, t. j. otvorenim, t. j. onakvim kakav je nekad bio, prema svrsi kojoj je tad imao da služi i služio joj. Stavim, s vremenom mu i unutrašnjost urediti i dekorirati što je god više moguće na onakav način na kakav je prvobitno ta zgrada bila uređena i ukrašena. Postupi li se u bilo kom smislu drugačije, griješke koje bi mogle biti učinjene, recte, koje bi se tad neminovno pojavile, ne bi, doduše, bile već nepopravljive, ali bi nesumnjivo bile i skupe i apsolutno grдне, pak i nekulturne, a na kraju krajeva i direktno kompromitirajuće, i to teško i svestrano kompromitirajuće, jer bi značile samo jedno: iznakaženje netom i teškom (financijskom) mukom obnovljenog spomenika. Eto, sad smo došli do tačke apsolutne protivnosti i nepomirljivosti sa prijedlogom druga J. KAVANA! To bi zaista bila kavana »kakove nema nigdje« i kakove nigdje ne treba niti smije da bude! U onom ambijentu, nasuprot onog drugog spomenika najmonumentalnijeg u Dalmaciji kakav je katedrala, u onoj jedinstvenoj atmosferi renesansne hladovine, elegancije, harmonije, ukusa i t. d., SEZONSKA, horribile dictu, turistička KAVANA! To ne bi bio savremeni pendent, recimo, misticismu i mračnjastvu nego i kulturni antipod ustvari nekulturna šaka u oko kulturnom spomeniku neopisive ljepote!

Ne znam, za neke te (blazene) turističke stvari, a pogotovo NAKALAMLJENE, VJEŠTAČKE, NAKARADNE »atrakcije«, ja očigledno nemam nikakvog smisla, ali sam duboko uvjeren da i »najdivotnija« takova kavana ili buffet (što se u nas još uvijek čita »fonetski«!) tamo u onom divnom spomeniku bili bi, velju, (materijalno) ne zai-

sta nepopravljiva, ali na svoj način svakako »vječita« kulturna besmislica, t. j. kulturni shoching, vandalistička legitimacija grada zauvijek. Hiljadu bismo godina zasluženo slušali »pribočavanje«: »Al Šibenik: KONZERVATORSKI NOVATOR!« (Neke su naše ljude — glupo — zvali »bez pluce«, a nas bi ne samo, kako rekoh, zasluženo nego i duhovito tad slobodno mogli zvati »konzervatori«!).

»Pozadinu bi joj mogao s vremenom rešiti kakav lijepi mozaik ili ajfresco...«, kaže drug J. Protiv toga nemam ništa (čak ni u slučaju kad se tako što ne bi podudaralo s prvobitnom dekoracijom), ali nikako (pod tim affrescom): slemnati (ili bilokakovi) fotelji, palme, pak pjevačice i na kraju — »džipol«, »šištim« i t. d., i t. sl., t. j. nikako ni SEZONSKA (niti i kakova) KAVANA, bar, dancinje ili slično — NI POD KAKOVIM IZGOVOROM!

Rekonstruirana naša vijećnica ne predstavlja već NIKAKOVO, a najmanje OTVORENO PITANJE, niti u to može biti ikakove sumnje, pak je bilokakova javna ili

nejavna diskusija o nekakvoj njezinoj »namjeni« potpuno bespredmetna, odnosno apsurdna. (Ukoliko se diskusijom ne smatra mlaćenje prazne slame pod naslovom »Hoćemo li stvar upropastiti ili ne«.) Vijećnica je savršeno rekonstruirana i pitanje njezine »namjene« samim tim i riješeno. Rekonstruirana vijećnica je (zaista je to sjajan primjer toga šta to znači socijalistički nasljednik kulturnih vrijednosti!) rekonstruiran veličanstven umjetnički, arhitektonski i kulturni spomenik: TO JE, DRUGOVI, NAMJENA. I ona ne može biti ništa drugo nego to: UMJETNIČKI, ARHITEKTONSKI I KULTURNI SPO-MENIK! ne skrnavljen, nego s ponosom čuvan i održavan. Kao knežev dvor u Dubrovniku, kao Dijanin kram u Puli, kao ona kumrovečka kućica, kao spomenik Simi Matavulju, kao i t. d., i t. d., a otvoreno je u čitavoj toj stvari, bojim se, jedino pitanje — shvaćanja...

Prof. Slavomir Fulgosi
kustos Zoološkog muzeja
Zagreb

KAVANA NIKAKO!

Na ovo pitanje je lako odgovoriti; kavana nikako! Ali šta drugo da se radi? Na to je teže dati odgovor.

Pokušat ću ukratko obrazložiti prvi odgovor i dati sugestije na drugi. Vjerujem, da takve kavane na daleko nema. Samo, da li ta činjenica ide u prilog ili je protiv takve ideje. Pisać članka iz prošlog broja »Šibenskog lista« veli, da bi takva kavana djelovala jako kulturno. Možda, ali bi Vijećnica ostavljala obrnut utisak; ona bi bila uvelike nagršena. Imamo svi dovoljno iskušta kakvu atmosferu i raspoloženje stvaraju naše (i ne samo naše) kavane i koliko to odgovara dostojanstvenom izgledu Vijećnice i ambijentu čitavog trga pred njom.

A zatim, ljeti, kad se traže široki vidici i kad nas zidovi ulica prilišću i fjeraju na obalu u prvoj i na more, ta kavana bi bila prazna. U nju bi došao tek po koji oduševljeni ljubitelj katedrale. U protivnom, t. j. ako bi kavana bila mnogo posjećivana, to bi oduzelo, kako rekoh, mir tome trgu, koji je potreban, da bi se u njemu uživalo. Da i ne govorim o unutrašnjem uređenju, koje se ne može svesti samo na »kasetirani strop, venecijansku terasu te nekoliko slavnih fotelja i palmi«. Trebalo bi tu mnogo šta uraditi što se ne bi dalo lako popraviti, a financijski efekat kavane bi ovisio o svemu više nego o ljepoti stupova koji drže krov Vijećnice. Toliko za obrazloženje mogao prvog odgovora.

A sada: Svak će se složiti da bi bilo najbolje urediti unutrašnjost Vijećnice tako, da ona ne oduda-

ra od njezinog vanjskog izgleda, i da pri tome korisno posluži. Ukusi, koji bi usmjeravali stil unutrašnjeg uređenja, možda se ne bi mnogo razilazili, kad bi se složili u svrsi. Složili se u tome ne će biti lako, jer svak bi rado predložio ono prema čemu ima najviše ljubavi. »Nije lijepo što je lijepo, nego što je drago«, kaže jedna narodna izreka.

Pisac članka iz prošlog broja lista misli, da bi jedan dio Vijećnice mogao služiti društveno-kulturnom životu grada. Slažem se baš s takvom namjenom, ali ne samo dijela već čitave zgrade.

Vijećnica nije tako velika da se ne bi u te svrhe mogla potpuno iskoristiti.

Najprije, Šibenik, treba priznati, nema prostora za biblioteku i čitaonicu. Biblioteka je odlično vođeno i zaslužuje takve prostorije kakve bi se dale urediti u Vijećnici. Prostorije za biblioteku da se uredi u prizemlju, a na »verandi« (eto, čak može ostati i veranda) zatvorenoj staklima — čitaonica. U takvu čitaonicu, u kojoj bi vladao mir, mogli bi doći, i, nadam se, rado bi došli, pasionirani promatrači katedrale. Čitaonica bi se mogla urediti tako, da može poslužiti i za uže svečane konferencije, te prijeme i t. d. Klub kulturnih radnika i druge kulturne ustanove mogle bi naći tu mjesta.

Takvu biblioteku i čitaonicu, mogli bi sa sigurnošću reći (isto, kao i za kavanu) ne bi mogli na daleko naći, s tom razlikom, što ta činjenica govori u prilog njezine gradnje.

B. J.

ZANEMARENO POHAĐANJE RADNIČKE GIMNAZIJE U GRADU

Problem kulturno-prosvjetnog uzdizanja radničke klase postavlja se kao najvažniji zadatak u našoj zemlji. U tom pravcu iznalaze se razne forme rada da bi se to pitanje što uspješnije rješavalo. Međutim se zaboravlja da baš radnička gimnazija kao škola, gdje naši radnici stiču potrebno obrazovanje, može najviše da pridonese rješavanju tog problema. Da je to točno pokazuje i činjenica, što je na radničkoj gimnaziji u Šibeniku u toku njenog dvogodišnjeg postojanja završilo niži tečajni ispit preko 80 lica. S druge strane na području šibenskog industrijskog bazena uposleno je oko 9000 radnika. Od tog broja njih 10% nemaju niti potrebnu nižu školsku naobrazbu, iz čega proizlazi da je priličnom broju radnika potrebno školovanje na ovoj gimnaziji. Znači, da smo dosad u velikoj mjeri zanemarili priliku da nam u punom broju pohađaju školu baš radnici.

Radnička kulturno-prosvjetna zajednica kao organ Mjesnog sindikalnog vijeća za kulturno-prosvjetno uzdizanje radnika uočila je tu slabost i postavila u zadatak sindikalnim podružnicama da povedu oštru borbu, kako bi se u novoj školskoj godini upisao što veći broj radnika na radničkoj gimnaziji. Očekuje se da će sindikalne podružnice ispravno shvatiti taj zadatak i na taj način ozbiljno prići njegovom rješavanju.

Radnička gimnazija u Šibeniku posjeduje dobar nastavni kadar, koji svoj rad prilagođuje specijalnim prilikama,

koje zahtijeva ova škola. Međutim rada je takova, da polaznici nauče gradivo već na samom satu, a to je osnovno, jer se radnici ne mogu mnogo da bave individualnim radom, zbog pomanjkanja slobodnog vremena. Za uspjeh pojedinaca bitno je redovito pohađanje nastave, na što će sindikalne podružnice morati posvetiti daleko više pažnje nego do sada. Škola ima tu prednost, što se polaznicima pruža prilika da u toku jedne školske godine završe dva razreda, a školske kvalifikacije izjednačene su s onima, koji redovito pohađaju gimnaziju. Da li smo ozbiljno shvatili postojanje ove škole za naše radnike pokazat će novi upis, koji će ovih dana biti zakazan.

M. B.

Značajna radna akcija u predjelu Crnica

Pred desetak dana članovi SSRN iz Kornatske i Mosečke ulice riješili su na posebnom sastanku, da se prihvate zamaglnog posla. Otpočeli su s radovima na provođenju, kanalizacije kroz svoje ulice.

Narodni odbor gradske općine sa svoje strane financira stručnu radnu snagu. Nju sačinjavaju mineri i zidari. Sav ostali rad t. j. iskop kanala, sjećanje kamenja kao i čišćenje izvode sami građani na dobrovoljnoj osnovi.

Rad se odvija istovremeno u obim ulicama. Ova radna akcija, u vrijeme kada smo na takav način rada već zaboravili, zaista zaslužuje pohvalu.

Ovo tim prije, ako se uzme u obzir opseg tih radova. Ukupna dužina glavnih kanala iznosi 250, a sporednog 45 metara. Na dužini od preko 130 metara glavnog kanala potrebno je doći na dubinu od 0,80 do 1,80 m. Preostalih 120 metara kopa se na dubinu od 0,60 do 1 metra. Na samim zemljanim radovima bit će potrebno iskopati i očistiti pre-

ko 300 m³ metara materijala. Dosadašnji rezultati su veoma dobri. Na radovima u Kornatskoj ulici, po broju datih radnih sati, kao i po učinku rada, naročito se ističu: Ante Ninić — Tolomaa, Marko Ninić, Filip Ninić, Frane Ninić, Ivanica Grgas, Milan i Vice Ninić i Grgo Vrbičić dok ni ostali učesnici ne zaostaju mnogo.

Na suprotnoj strani, u Mosečkoj ulici, radovi također veoma dobro napreduju. Potrebno je ovdje istaći najaktivnije: Stipe Gulin, Ivanka Gulin, Ive Rora, Anka Rora, Zdenka Pilić, Niko Rora, Zorana Rora i Mila Babić.

Ima drugova, koji se do danas još ne odazivaju redovno na rad, što bi trebali učiniti čim prije. Nema razloga, da u ovoj zaista primjernoj akciji, oni ostanu po strani.

Ovakav radni pothvat, može poslužiti kao lijep primjer svim ostalim osnovnim organizacijama SSRN u gradu.

N. A.

Šoljan i družina na optuženičkoj klupi

Kad su u ponedjeljak 24. ov. mj. u raspravnu dvoranu ušli predsjednik Okružnog suda Srećko Bertengni, te suci porotnici Ante Kovač i Dušan Ugrića, već je i mnogo ranije dvorana bila ispunjena do posljednjeg mjesta. Mnogi su stajali i u hodniku. I na klupi je već sjedio radi primanja mira i prijevera optuženik br. 1 Dalibor Šoljan. Malo nakon toga čitava Šoljanova družina je na okupu osim Grubišić Lidunke.

Prije početka suđenja, predsjednik vijeća Srećko Berleghi izvješta da je odbrana postavila prijedlog da se u smislu čl. 32 ZKP odvoji postupak za optuženu Grubišić Lidunku, jer da njezin predmet nema nikakove veze s onim, za što se optužuju ostali okrivljenici. Ona zbog bolesti nije pristupila suđenju, što dokazuje ljekarskim uvjerenjem.

Nakon vijećanja, sud je donio rješenje, kojim se postupak protiv Grubišić Lidunke odvoja. Naime, istom optužnicom Grubišić Lidunka je bila optužena da je 1951. god., kao povjerenik povjereništa financija NO-a grada, prisvojila tri zlatna prstena, koji su se nalazili kao polog u blagajni povjereništa. Protiv nje bit će naknadno uređena rasprava.

Vijeće prelazi na ustanovljenje identiteta optuženih, a zatim javni tužilac Zivko Gojanović čita optužnicu.

Šoljan Dalibor pok. Petra je, kao državni službenik i to referent za razrez poreza u upravi prihoda NO-a gradske općine, u razdoblju od veljače 1952. pa do svibnja 1953. god. primao poklone od poreskih obveznika i to uglavnom u novcu. On im je obećavao da će im pomoći u sniženju poreza.

Pored toga, Šoljan je od pojedinih poreskih obveznika tražio da mu posude novaca. Traženi novac nije vraćao.

On je, nadalje, nekim privatnim obrtnicima ovjeravao račune, ali pri tom nije naplaćivao od njih dugujući porez. Kao protuuslugu

Šoljan je od njih dobivao 10% vrijednosti od svakog računa.

Zbog davanja mira optuženi u Kalauz Frane pok. Nike, i Slavica Nikica Vicin, autoprevoznici. Oni su u razdoblju od veljače 1952. god. do svibnja 1953. g. obećavali Šoljanu nagradu ukoliko im snizi razrez poreza. On im je to i obećao, a oni su mu zato u više navrata dali ukupno 70.000.— Din.

Obrtnik Alfrević Ivan pok. Petra u travnju 1953. g. dogovorio se sa Šoljanom da mu daje 10% od iznosa svakog računa, koji mu Šoljan ovjeri bez naplate dužnog poreza. On je dao Šoljanu u tri navrata sumu od 16.000.— Din.

Službenik Čorić Slavko pok. Šime je u prosincu 1952. g. dao cpluženom Šoljanu 5.000.— Din., nakon što je ovaj pristao na njegovo nagovaranje da mu pri razrezu poreza bude od pomoći.

Zidar Kalauz Mirko pk. Mate dao je Šoljanu u ožujku o. g. 5.000 Din. i to zato da ga ovaj ne prebaci s liste poreskih obveznika kotara na listu poreskih obveznika grada, iako je to optuženi Šoljan morao izvršiti.

Protega Josip Malin, autoprevoznik, dao je koncem 1952. god. 3.000 Din. Šoljanu da mu bude pri ruci kod razreza poreza. U siječnju 1953. g. dao mu je još 2.000 Din i to kao nagradu za ovjeru jednog računa bez naplate dugovanog poreza.

Gostioničar Marić Jerko pok. Nike također je davao novac optuženom Šoljanu. Koncem studenoga 1952. g. poslao mu je 5.000 Din., nakon što mu je Šoljan preko optuženog Belotti-a obećao pomoći kod razreza poreza i poreske akontacije, a početkom 1953. g. dao mu je još 3.000 Din.

Takač Julije pok. Ivana, obrtnik-tangar dao je Šoljanu u rujnu 1952. g. 4.000 Din. uz primljeno obećanje, da će mu kod odmjerenja poreza uzeti u obzir oporezivanje obrtnika iste branše u drugim gradovima. U travnju o. g. dao mu je 3.000.— Din. s tim, da pri razrezu poreza

ima u vidu da su neistinite glasine o tom da je kupio kuću u Zagrebu.

Gostionar Morić Šime pok. Luke tražio je od Šoljana da pri razrezu poreza ima u vidu točne kalkulacije i točan promet njegovog poslovanja. Šoljan mu je to i obećao i zbog toga mu je Morić krajem 1952. dao 3.000 dinara.

Sarac Ante pok. Šime, obrtnik-tangar je u svibnju ove godine preko optuženog Belotti-a dao Šoljanu 3.000 dinara zbog toga, što mu je Šoljan predao istog Belotti-a obećao da će nastojati da mu porez bude realno odmjeren.

Penzioner Belotti Tomislav je u drugoj polovini prošle godine predložio Šoljanu da radi na tome, kako bi se što povoljnije razrezao porez poreskom obvezniku Grubišić Frani i da će on nastojati nešto od njega izvući. Kad je Grubišić bio razrezan porez, Belotti je od njega tražio da da jednu svotu za Šoljana, što je ovaj i učinio. On je Belotti-u dao 30.000 dinara, a ovaj je, pak, dao Šoljanu u dva navrata ukupno 7.000 dinara.

Opt. Belotti je, nadalje, krajem studenog 1952. predložio Šoljanu da optuženom Marić Jerku bude od pomoći kod razreza akontacije, a kasnije i kod razreza poreza. Šoljan mu je obećao pomoći. Zato je od Marića u dva navrata primio ukupno 8.000 dinara.

On je također predložio Šoljanu da se porez realno odmjeri i Sarac Anti koji će mu se za to odužiti. Kad je Šoljan na to pristao, Belotti je do saopćio Sarcu od kojeg je dobio 5.000 dinara, 3.000 dao Šoljanu. Iz svega ovoga se vidi, da je Belotti imao posredničku ulogu u podmićivanju službene osobe.

Nakon čitanje optužnice, pristupilo se preslušavanju optuženog Dalibora Šoljana. On se osjeća krivim i na suđenju uglavnom priznaje sve ono za što ga optužnica tereti.

Drugog dana suđenja nastavljeno je s preslušavanjem optuženih Frane Kalauza, Nikice Slavice te Ivana Alfrevića.

ZA IZGRADNJU CENTRALE

(Nastavak s 1. strane)

ku i kulturu prigovor na planirane radove, zahtijevajući ne samo da se zabrani izgradnja nove hidrocentrale već da se poruše svi slični objekti na ovoj rijeci... « —, a sve to radi prirodnih ljepota rijeke Krke. Ne znam, ali mislim da ljudi — koji su dali ovakav zahtjev — žive u Zagrebu. Da žive pored Krke, životom tamošnjeg našeg naroda, čini mi se da bi ih ubrzo prošla volja da uz stvarne prirodne ljepote Krke, brane i dosadašnji način života ljudi, koji žive pored ili »usred« tih ljepota. Ovakav zahtjev nije više konzervatorski. On je sasvim konzervativan.

Ja sam za to da se gradi, ne jedna, već desetine hidroelektrana na našoj Krki. One će otjerati za sva vremena sve »fra Bakonje«, sve vile i vukodlake, neznanje, bijedu i zablupljenost sa širokog prostranstva Promine, Dalmatinske Zagore, Bukovice i Ravnih Kotara. Milijuni kilovata električne energije zapjevati će u strojevima aluminijskog kombinata »Boris Kidrič« i u stotinama hiljada sijalica, rasvjetljenih seljačkih domova, škola, učionica, biblioteka i čitaonica, novu pjesmu o ljepoti Krke, o ljepoti naše zemlje, u kojoj novi, slobodni ljudi stvaraju sebi bolji život.

Na kraju, želio bih drugove iz Konzervatorskog zavoda Hrvatske podsjetiti na jedan dijalog između našeg velikog pjesnika — borca Vladimira Nazora i druga Tita. Bilo je to siječnja 1943. godine (dakle: pred deset godina) u Ostrušcu, u zamku grofa fon Berksa. Nazor oduševljen stikom kula na zidinama ovog starog grada, reče to Titu. A Stari mu odgovori:

— I ja volim kule, naročito onu manju. Našli smo u njoj 2.000 kila skrivene grofovske pšenice. Podjelit ćemo vojsci i narodu. — (Vidi: »Dnevnik« Vladimira Dedijera II. izdanje, str. 311).

Gojko M. Jakovčev, major JNA.

U borbu protiv nesavjesnih piljara

Svakom građaninu u našoj zemlji poznato da mnoge mjere organa narodne vlasti, donijete u posljednje vrijeme, naročito u oblasti priredbe, imaju za cilj povećanje standarda radnih ljudi.

Provođenje tih mjera u život već se postepeno osjeća. Cijene nekim poljoprivrednim proizvodima nešto su p.a.e. Ali prodete li jutarnjim satima našom tržnicom još uvijek ćete čuti razne prigovore naših domaćica u odnosu na cijene. Kao na primjer, kako je moguće da se tako male jabuke prodaju po 40 dinara, zar paprika ne može biti jeftinija, eto radnik i službenik ne može kupiti limuna i naranče, zašto su krumpir i voće u Srbiji toliko jeftiniji nego li kod nas i tome slično. Radnom čovjeku nije to svejedno. Svaki njegov dinar isplaćen više, bez objektivnih razloga, stiče u džep nekolicine ljudi koja na to nemaju pravo.

Zašto su cijene takove i koji su razlozi da su one još uvijek dosta visoke?

Mi na našoj tržnici imamo izvješan broj ovlaštenih piljara. Osim toga, postoji znatan broj građana koji se neovlašteno bave kupnjom i preprodajom živežnih artikala, iako za tu djelatnost nemaju nikakve dozvole. O njima ćemo drugom prilikom. Dobrim dijelom ti piljari, a neovlaštene osobe sve, sačinjavaju grupu ljudi, koja, povodeći se isključivo svojim interesima, često prelaze okvire zakonskog trgovanja a sve u cilju zarađivanja. Dovoljno je istaknuti nekoliko primjera da bi se vidjelo koliko su puta naše domaćice morale plaćati proizvode na tržnici po većim cijenama, nego što bi ih inače plaćale, kada bi kupovale od proizvođača.

Proizvođač Vice Jakir iz Brela kod Makarske doveo je 17. srpnja o. g. svojim brodom oko 2000 kg malih jabuka. Kod njega su tu robu pokupovali piljari Vlado Lozić i njegova žena 200 kg, Tona Bura 200, Dunko Roša 200, Paula Maričić 80, Ljubica Klarić 400 i Antica Žonja 200 kilograma. Jabuke su platili proizvođaču 29 dinara po kilogramu. Istog dana, odnosno 20-tak minuta kasnije ti piljari prodavali su iste jabuke po 40 dinara, a kasnije zbog slabe prodaje snizili su im cijene na 35 dinara.

Piljar Dunko Roša je u toku ovog mjeseca kupio u prodavaonici Kofarskog zadružnog poslovnog saveza 100 kg grožđa po 70 dinara, a desetak minuta kasnije prodavao ga na svom tržnom banku po 100 a nešto poslije po 90 dinara po kilogramu. I tako je on bez ikakvog truda u nekoliko sati zaradio oko 2500 dinara, za koji iznos on smatra da je pošteno zarađen, jer da i on mora živjeti. Ovdje nije potrebno ni govoriti o nepravilnom postupku poslovođe te prodavaonice, koji prodaju grožđa nije smio izvršiti.

U listu je već jednom bilo riječi

o limunima Vlade Lozića i njegove žene. Neka se čuje još nesto. U prvoj polovini ove godine Vlado Lozić je nabavio u Sloveniji 300 kg naranči po cijeni od 300 i 200 kg limuna po 400 dinara. U Šibeniku je on limune prodavao po 300, a naranče po 400 dinara. Mi smo da je suvisno isticati neosnovanost ovakve zarade a pogotovo kad se ima u vidu da su i limuni i naranče prodavani po komadu, što je nesumnjivo i osjetno povećao tu zaradu. Pored toga, Lozić je u prvoj polovini ovog mjeseca nabavio u gradu oko 200 kg paprika po 22 dinara a istog dana na tržnici je prodavao po 30 dinara, dok nesto kasnije po 25. Eto tako izgleda zarada tih ljudi i »truda« sa kojim je ostvaruju. Tu možemo tražiti i odgovor na pitanje gdje idu naši dinari.

Tona Bura kupila je u toku mjeseca srpnja o. g. od proizvođača u Šibeniku 100 kg krušaka po 40 dinara, da ih odmah zatim proda po 45 dinara. Ona je, osim toga, prije nekoliko mjeseci nabavila u Splitu 200 kg naranči po cijeni od 300 i 100 kg limuna po 400 dinara, a u Šibeniku ih je prodavala skuplje za 100 dinara po kilogramu. Isto tako i Jerka Radić je nabavila od proizvođača 50 kg paprika i 30 kg šljiva, koje je prodavala 10 dinara skuplje. Pored toga, ona je u prvoj polovini ove godine kupila u Splitu 100 kg naranči i 100 kg limuna, prodavajući ih skuplje za 100 dinara po kilogramu.

Dunko Klarić je za svoju ženu piljaricu nabavio 21. VII. o. g. na obali u Šibeniku 365 kg krumpira od proizvođača s oloka Pašmana po 15 dinara, a istog dana ga prodavao po cijeni od 20 dinara.

S kakvim pravom i na osnovu čega oni mogu tako poslovali?

Ovdje je potrebno spomenuti i Odluku NO-a gradske općine koja govori o načinu obavljanja tržne i ribarničke prodaje na području gradske općine, koja je, uzgred rečeno, izložena na vidnom mjestu na tržnici. Ta Odluka, koja je donijeta još 29. V. 1952., ima, pored ostalog, i tu svrhu da zaštiti potrošače od štete koju im nanose ovakovi nesavjesni piljari i lica koje se neovlašteno bave prodajom na tržnici. U toj Odluci izričito stoji da je piljarima, zadrugama i državnim trgovačkim poduzećima zabranjeno da na području NO-a gradske općine Šibenik prekupljuju od proizvođača tržne artikle u svrhu preprodaje, a isto tako zabranjen je svaki prekup i svaka preprodaja licima bez propisanog ovlaštenja. Navedeni primjeri, međutim, govore da se postojeća Odluka malo ne poštuje. Upravo zbog toga će i biti potrebno da trgovinska inspekcija i njeni organi poštore mjere za sređivanje prilika na našoj tržnici. Ali i sami potrošači mogu sa svoje strane mnogo učiniti za suzbijanje samovolje onih nesavjesnih piljara, što je uostalom u interesu samih građana.

ŠIBENIK

KROZ TJEDAN

Ljetna pozornica

Iz matičnog ureda

SRIJEDA, 26. VIII. — Nastupa poznati domaći plesni par Ana Roje i Oskar Harmoš iz Zagreba. Početak priredbe u 20.30 sati.

Kinematografi

TESLA: premijera američkog filma — ABBOTT I COSTELLO I NEVIDLJIVI ČOVJEK — Dodatak: Filmske novosti br. 29. (26. do 31. VIII.)

Premijera američkog filma u prirodnom bojama — KROZ MIS-SOURI — Dodatak: Filmske novosti br. 30. (1.—7. IX.)

SLOBODA: premijera engleskog filma — BRŽI OD ZVUKA — Dodatak: Oton Župančić. (27. VIII. do 1. IX.)

Premijera talijanskog filma — LJUBAV I OTROVI — Dodatak: Svišeni konac. (2.—7. IX.)

Dežurna ljekarna

Službu vrši II. narodna ljekarna — ulica Borisa Kidriča.

RODENI

Stipe, sin Šime i Kate Barišić; Miljenko, sin Tome i Marije Pamučar; Ante, sin Nikice i Srećke Iljadica; Žilva, kći Berislava i Karnele Zani-novič; Zdravko, sin Paške Višića i Marje Aras; Anđelka, kći Petra i Zorka Barišić; Lenka, kći Milana i Tome Slavica; Jurica, sin Ante i Terezije Huljev; Jasenka, kći Luke i Katarine Roša; Dobrila, kći Vladimira i Pavline Preskakulev; Ivan, sin Tome i Marije Darlić; Milivoj, sin Bogdana i Antule Zenić; Mileva, kći Mate i Ljeposave Lambaša i Davor, sin Mate i Ljeposave Lambaša.

VJENČANI

Rumora Krešimir, knjigovođa — Grandić Milenka, fin, manipulant; Katuša Marko, man. radnik — Bezinović Ana, man. radnica; Barbača Vice, stolar — Labura Nediljka, krojačica; Nikolić Marko, tokar — Juras Senka, domaćica; Zlatanović Mihajlo, p. poručnik JRM — Šepić Antonija; nastavnik; Bulić Đorđe,

VJESTI IZ NAŠEGA GRADA

Promet na tržištu u stalnom porastu

Promet artikala na šibenskom tržištu nalazi se u posljednje vrijeme u osjetnom porastu.

Evo pregleda po pojedinim vrstama proizvoda: Promet tekstilnih proizvoda, koji je postignut u mjesecu srpnju

Uspjelo više narodnih pjesama

U ponedjeljak, 24. ov. mj. na ljetnoj pozornici u dvorištu osmogodišnje škole nastupila je grupa od osam pjevača — članova Radio Beograda, koja je veoma skladno otpjevala nekoliko kompozicija domaćeg skladatelja-slijepca Vjekoslava Kneževića. Na programu su uglavnom bile zastupljene dalmatinske i primorske pjesme, čije je izvođenje publika najtoplije pozdravila. To je bio ujedno prvi nastup ove grupe u našem gradu, koja je ostavila veoma lijep dojam.

Uljepšava se kupalište

Kupališno društvo »Jadrijak« odlučilo je da izvede neke zamašne radove na gradskom kupalištu, za što je kod izvjesnih gradskih privrednih poduzeća dobilo potrebnu novčanu pomoć. Ono je za sada odredilo da izvrši radikalni popravak onih kabina, koje se nalaze u derutnom stanju, zatim da popravi i proširi trotoar ispred kabina kao i da podigne novi trotoar koji bi vezivao južnu sa zapadnom stranom kupališta. Također je predvidjelo izgraditi jedan kupaća. Osim toga, ono namjerava da iz svojih vlastitih

veći je za 8,000.000 dinara u odnosu na onaj u mjesecu lipnju o. g. Obućarski artikli ne pokazuju nikakav pad, već dapače tendencu laganog povećanja. Mjesečni prosjek duhanskih proizvoda dostiže sumu do 5,500.000 dinara, što znači da naši građani mjesečno popuše oko 3,500.000 komada cigareta. Proširenjem mreže prodaje kruha promet ovog artikla pokazuje tendencu normaliziranja za razliku od mjeseca svibnja, kada se osjećao snažan pritisak kupaca. Prosječni promet u prošlom i u prve dvije dekade ovog mjeseca iznosio je količinu od 8.500 kg kruha dnevno, što na svakog građanina otpada 40 dkg kruha. I asortiman ovog artikla je u posljednje vrije-

me znatno povećan, jer se po pojedinim prodavaonicama osim bijelog i polubijelog kruha mogu naći izvjesne količine i raznih vrsta peciva.

Gradska tržnica je u posljednja dva mjeseca snabdjevena dovoljnim količinama povrća i voća. To se, međutim, ne bi moglo kazati za meso i ribu, osobito ne za ovaj posljednji artikal čija sadašnja dnevna količina ne zadovoljava potrebe pučanstva našeg grada. Možda je izostajanje državnog sektora na tržištu glavni razlog ovakovom stanju, čija je posljedica da su cijene ovim proizvodima dosta visoke. Promet masnoće i šećera kao i drugih potrebnih artikala odvija se bez većih smetnji.

Završen uspjeti tečaj za vatrogasce

Dobrovoljno vatrogasno društvo u Šibeniku je uz pomoć podsaveta DVD za grad i kotar Šibenik organiziralo u vremenu od 1—20. kolovoza

o. g. dva vatrogasna tečaja i to jedan za ispitane vatrogasce a drugi za komandire vatrogasnih jedinica.

Tečaj za ispitane vatrogasce pohađala su 22 lica, među kojima i devet žena. Polaznici su s uspjehom savladali predviđeno gradivo. S odličnim uspjehom položio je jedan, s vrlo dobrim 10, dok je s dobrim uspjehom položilo 11 lica.

Drugi tečaj pohađalo je 17 vatrogasaca iz DVD Šibenik, Drniš i Vodice, kao i iz vatrogasnih jedinica nekih većih privrednih poduzeća s područja grada. S odličnim uspjehom položila su trojica, s vrlo dobrim 8, s dobrim 6.

Prema nastavnom programu tečaj je obuhvatio tehničku i sanitetsku službu, te osnovne elemente iz kemije, fizike, građevinarstva, vodogradnje i t. d.

Najbolji uspjeh na tečaju pokazao je Ivan Mimica, član patrogasne jedinice u Tvornici lakih metala »Boris Kidrič«.

Za potpun uspjeh ovog tečaja pridonijelo je rukovodstvo tečaja s nastavnim kadrom, koje je uložilo dosta truda kako bi polaznici usvojili što više znanja. Mnogo ljubavi i smisla uložio je nastavnik Oprešnik, koji je čitav svoj godišnji odmor posvetio ovom tečaju, kojem je, među ostalim, prisustvovao i Franjo Humer, načelnik DVD Hrvatske. V. Marinković

Filmski pregled

BRŽI OD ZVUKA

Ovaj film ima jaku »postavku«. Režiser je David Lean, koji se probio u prve redove filmom »Kratka susret«. Scenarist je Terence Rattigan, koji je za scenarij »Brownin-gova verzija« dobio nagradu za scenarij na festivalu u Cannesu 1951. godine. Tu su zatim glumci: Sir Ralph Richardson, koji sigurno spada među gornju desetericu svjetskih glumačkih veličina. Zatim dobri glumci Nigel Patrick i Ann Todd (ova iz »Sedmog vela«). Ta jaka koncentracija snažnih stvaralačkih ličnosti upada najprije u oči. A odmah zatim ta stvar s mlaznim avionima, koji ovdje također igraju glavnu ulogu!

Uvijek kad prisustvujemo velikim otkrićima, obuzima ljude tiha stvaralačka, osvajačka groznica. Probili zvučnu granicu s našim sredstvima još uvijek relativno skromnih tehničkih početaka — svakako je veliki čas, ne samo u povijesti avijacije, nego i u naporima ljudi za osvajanje svemira. O tim uzbudljivim stvarima priča ovaj film.

Uživanje je gledati te lijepe strojeve (što znači donekle kao neka pohvala engleskoj avijatičkoj industriji), na kojima jezde smioni pioniri, te lijepe i čudne forme strojeva, što liče na stvorenja iz bajke, koja bljuju vatru i dim. Ima u tom filmu pasusa (neki razgovori o strojevima), koji djeluju kao da su prepisani iz Julesa Vernea, djeluju didaktično i odskaču od ostalih dije-

loga. Ali svakako je ovaj film značajniji po tome, što je dao da naslutimo i vidimo fanatičnu upornost nekih pionira napretka, jer bit fantastičnog i leži u toj mogućnosti ljudskog uma, a manje u vanjskim događajima, kao na primjer u filmu »Sudar svjetova«.

Komunalna djelatnost

Uprava državnih stambenih zgrada iz kredita, koje je dobila od strane NO-a gradske općine, započela je ovih dana radove na popravku krovova i bojadisanju prozora radi održavanja pojedinih stambenih zgrada. Između ostalog, najvažnije adaptacije vrše se na kući ex Batigelli na željezničkoj stanici kao i na uređenju dvaju stanova u kući ex Giadro. Predviđa se, da će se na svim ovim radovima utrošiti suma u iznosu od oko 8,000.000 dinara.

Na mjestu gdje saobraća skela za Martinsku vrši se u posljednje vrijeme nasipavanje obale. I ovdje se u dogleđno vrijeme predviđa izgradnja nove obale, koja će nesumnjivo izmijeniti izgled ovog najstarijeg dijela grada. Međutim, prilikom nasipavanja stvaraju se nepotrebne gomile kamenja, koje bi za vrijeme kišnih dana mogle prouzročiti poplave u okolnim zgradama. Na taj način i NO gradske općine izlaže se suvišnim troškovima, koje bi

se sa malo više pažnje moglo izbjeći.

Večeras nastupaju Ana Roje i Oskar Harmoš

Večeras će na ljetnoj pozornici nastupiti naš poznati plesni par Ana Roje i Oskar Harmoš zajedno sa sedam članica Internacionalne baletske škole koja djeluje u Donjima Kaštelima. Ova se škola nalazi pod stručnim vodstvom naših renomiranih majstora Roje i Harmoša. Na programu: Chopin, Grieg, Kosma, Saint-Saëns, Čajkovski i t. d. Na klaviru prati Krešimir Šipuš. Za ovaj nastup vlada u gradu velik interes.

ISPRAVAK

U prošlom broju našeg lista u napisu pod naslovom »Nesavjesnost u plaćanju socijalnog doprinosa« navedeni su poslodavci koji duguju doprinos za socijalno osiguranje. Među njima se nalazi i Marko Jušić koji je, međutim, podmirio dug iz 1951. godišine u iznosu od 963 dinara.

Procjena osnovnih sredstava

Prva faza procjene osnovnih sredstava državnih privrednih poduzeća završila je radom ovih dana. Elaborat o čitavoj procjeni dostavljen je već Zavedu za privredno planiranje NR Hrvatske.

Rad komisija, koje su prethodno bile formirane, odvijao se po predviđenom planu, osim kod nekih poduzeća, gdje je za to zahtijevao poseban karakter rada.

Sličice iz grada

»KAPELA« I LIETNA POZORNICA

U posljednje vrijeme učestale su priredbe na ljetnoj pozornici, koja je improvizirana u dvorištu osmogodišnje škole »Simo Matavulj«. Za gosiovanja raznih kulturno-umjetničkih grupa iz unutrašnjosti zemlje, koja organizira Savez kulturno-prosvjetnih društava za grad i kotar Šibenik, vlada kod građanstva velik interes. Nema sumnje, da je pomenuti Savez uložio dosta truda oko organizacije ovakvih priredbi. Ali, barem tako izgleda, nešto kao da nastoji umanjiti njihov značaj. Naime, u neposrednoj blizini nalazi se ljetna bašta sa »kapelom«, čija se svrha isprepliće sa programom, koji se izvodi na pozornici. Tako je posjetiocima pozornice omogućeno da uz malo dinara »uživaju« u izvođenju duplog programa. Zainteresirani (?!), ali samo još za kratko vrijeme, jer je sezona na izmaku.

KAD NE OSJEĆAJU PULS GRADANA

Od svih plakata, koji su prošlog tjedna bili izlijepljeni vis-a-vis zgrade Narodnog kazališta, jedan mi je od njih osobito upao u oko. Sigurno je da su ga i ostali prolaznici zapazili. Bio je skoro sav bojadisan crnom bojom sa bijelim upitnikom po sredini. U prvi čas nisam ni znao o čemu se radi. No, pokraj njega stajao je drugi plakat kao tumač onog s upitnikom. »Noćna zabava na Jadriji...« Pri tom se odmah sjetih one nedavno dva puta održane »ugodne« zabave na Jadriji i pomislih: Zar je priređivač pao s Marsa pa ne osjeća puls građana...? I doista nije ni osjetio! Subota se približavala, »vrijeme« se pogoršavalo, a razglasna stanica je tjerala svoje »Ugodno ćete se zabaviti na Jadriji. Iskoristite priliku! i. d., i. t. d. Sat polaska izletničkog broda je prošao, a odmah zatim slijedi obavijest s razglasne stanice da se zabava odgađa. Smijeh na Poljani, koji je tog momenta uslijedio kod mnogih šetača, potvrdio je ono u što sam ranije sumnjao. Započelo se s upitnikom, a završilo njegovom potvrdom.

U ERI LUBENICA

Grad je ovih dana upravo »poplavljen« lubenicama. Na tržnici iza zgrade kazališta leži »brdo« lubenica. Kupuju se na veliko od jutra do mraka, a »brdo« raste i nestaje. Da lubenica bude dovoljno za to se brinu oni iz Sombora i, može se reći, zadovoljavaju ukus i potrebe građana. Ulice i trgovi, počam od tržnice, puni su kora i špica, usprkos kutija za otpatke, koje su postavljene na nekim mjestima u gradu. Ta nema smisla »tražiti« kutije kad je lakše bacati oko i ispred sebe.

SEYDAH U ULICI GRGURA NINSKOGA

Šibenik je poznat kao grad odličnih pjevača. Naši građani rado slušaju tu i tamo grupe i grupice pjevača u ranim večernjim satima. Dalmatinska pjesma ima prioritet, dok se pjesme iz drugih naših krajeva rijetko kada čuju. No, ako želite i takve pjesme čuti, pa i usred dana, prođite ulicom Grgura Ninskoga. Iz tamošnjih krčmi možete svakog dana slušati svirku harmonikaša koji »sevdalisku«, baš u vrijeme kada mnogi radni ljudi, radeći svakodnevnim posao, grade budućim pokoljenjima ljepši život.

omlkon —

statističar — Skelin, Ana, domaćica i Jurković Ante, mehaničar — Ergić Vica, domaćica.

UMRLI

Ljubić Martin, star 67 god.

USLOVI ZA RAZVOJ TURIZMA U NAŠEM GRADU I KOTARU

Grad Šibenik i njegova okolica predstavljaju nesumnjivo jedno interesantno i originalno turističko područje. Turističko svojstvo grada i njegova područja utvrđeno je i zabilježeno u svim stranim turističkim priručnicima, pa i u onim najstarijim, kad je općenito turizam u svijetu bio u stadiju razvika. Baš toj okolnosti ima da se pripíše činjenica, što, i pored pomanjkanja najosnovnijih ugostiteljskih i turističkih objekata kao i nedostatka turističke propagandne aktivnosti, Šibenik i njegovo područje u doba sezone pa i izvan nje, posjećuju brojni turisti iz svih krajeva svijeta.

Turistička atrakcija ovog područja izražena je u prvom redu u bogatoj i upravo jedinstvenoj razvedenosti ovog izrazito kraškog kraja. Ta bogato razvedena i divlja priroda u slapovima, toku rijeke Krke, njegovom kanjonu, koji od Skradinskog Buka pa kroz Prokljansko jezero i šibensku luku morskim hridinastim tjesnacem izbija u arhipelag, ispunjen brojnim otocima, poprma oblik jedne od najljepših prirodnih ljepota u našoj zemlji. Sve je to oplemenjeno blagom klimatskim uslovima mediteranskog podneblja naše dalmatinske obale.

Šibenik

U toj gore opisanoj sredini na amfiteatralnim padinama okolnih pošumljenih brežuljaka leži naš grad, odrazujući se u morskome ogledalu svoje zatvorene i prostrane luke. Smjestio se u okviru dvostrukog utvrđenog pojasa koji se prostire po vrhuncima okolnih kamenitih brežuljaka. Uži pojas sačinjavaju tvrđave sv. Ane, sv. Ivana i Šubićevca, koje poljeću iz doba ratova u Turcima za vrijeme kandidskog rata, a širi pojas čini čitav niz utvrđenja, koja je izgradio talijanski okupator za vrijeme NOB-e. Unutar, dijelom sačuvanih starih gradskih bedema, stoji još i danas u skoro neizmjenjenom obliku sredovjekovni dio grada, koji u arhitektonskom i urbanističkom pogledu predstavlja danas jednu umjetničku vrijednost. Taj stari Šibenik svojom mrežom kamenitih uskih uličica, stepeništa i malih trgova, ispunjen brojnim renesansnim i baroknim crkvicama od kamena te malim palačama, predstavlja u cjelini jedan historijsko-umjetnički spomenik, koji je uvijek bio predmetom najveće pažnje umjetničkih i konzervatorskih krugova. Posebno tu treba spomenuti predjel Docu, koji u arhitektonskom pogledu predstavlja jedinstven primjer sačuvanog sredovjekovnog ribarskog gradskog naselja.

Pojedinačno pak, od historijsko-umjetničkih spomenika dovoljno je spomenuti katedralu sv. Jakova iz XV. stoljeća, koja je općenito priznata najvećim umjetničkim djelom čitavog našeg arhitektonski i umjetnički bogatog primorja. Katedrala je poznata po čitavom svijetu. O njoj postoji opširna literatura na svim jezicima. Radi toga, svaki turista koji iz umjetničkih pobuda obilazi našu zemlju, neizostavno dolazi u naš grad da vidi katedralu. Nadalje je potrebno spomenuti Gradsku vijećnicu, koja je za vrijeme rata uslijed bombardiranja bila potpuno porušena, te nakon oslobođenja rekonstruirana u izvornom obliku. Ona je rijedak primjerak čiste renesansne građevine koja, nalazeći se nasuprot katedrali, zatvara jedan od najljepših dalmatinskih trgova. U Šibeniku postoje i drugi umjetnički objekti koji svračaju pažnju turista, ali ih je ovdje nemoguće pojedinačno nabrojiti. Potrebno je samo istaći, da jednu umjetničku specifičnost našeg grada predstavljaju mnogobrojni kameni portali bivših plemićkih kuća od kojih su neki prava umjetnička djela.

Od kulturnih ustanova, koje mogu biti interesantne za turiste, treba spomenuti Muzej sa svojim vrijednim arheološkim nalazima iz prethistorijskog, rimskog i starohrvatskog doba, a koji poljeću sa područja Danila, Morinja i Skradin-

na. Pored toga, i lijepo gradsko kazalište koje je sagrađeno pred više od osamdeset godina. Ono je jedno od najstarijih kazališta u našoj zemlji. Nadalje je tu i gradska biblioteka.

Iako Šibenik kao lučko-industrijsko mjesto ne može da se tretira kao čisto turističko odmaralište i kupalište, to on ipak raspolaže u neposrednoj blizini predjelima i mjestima, koja u tu svrhu mogu da idealno posluže. Tako na prvo mjesto dolazi kupalište Jadrinja, koje, odvojeno od svakog naselja, u stvari predstavlja jedan prostrani borov park. Kupalište se odlikuje čistom vodom kao kristal koja ostaje nepomućena i u vrijeme najbrojnije kupališne posjete. Jadrinja, međutim, nije samo kupalište, već je ona zapravo i odmaralište. Njezine široke, borovom šumom i tamarišom zasade površine, omogućuju prijatan odmor. Tihe zasjenjene staze su prikladna šetališta, a njen centralni dio, na kojem su smještena igrališta za tenis, košarku i odbojku, pruža najpovoljnije higijenske uslove za bavljenjem ovim sportskim igrama. Vožnja šibenskim kanalom do kupališta je za turiste više nego interesantna.

Pored Jadrinje, za dnevni odmor i kupanje turisti mogu da koriste i otok Zlarin o komu će naknadno biti govora. Međutim, najinteresantnije izletišta i odmarališta Šibenika nalazi se na slapovima Krke.

U pogledu sportskog ribarenja u Šibeniku također postoje najpovoljniji uslovi. Kanal, luka i Prokljansko jezero veoma su bogati raznim vrstama plemenite ribe. Morale bi se provesti oštrije zaštitne mjere protiv nesavjesnog uništavanja r. be dinamitom i tada bi ova područja postala najprikladnija i najbogatija lovišta za sportsko ribarenje.

Kao što se vidi, sam grad predstavlja u turističkom pogledu atraktivnu točku na našem dalmatinskom primorju, koja ima veoma povoljne uslove za razvoj turizma u najširem opsegu. Njegov turistički karakter je, doduše, više razglednog i tranzitnog značaja. Naime, turisti u Šibenik dolaze samo na nekoliko dana, da bi razgledali njegove prirodne i kulturno-historijske znamenitosti. No pored toga, oni imaju mogućnosti da, koristeći kupalište Jadrinja, provedu nekoliko dana udobnog boravka.

Međutim, pored već prilično velike posjete turista, u Šibeniku bar dosad, nije još ništa učinjeno u turističkom pogledu. Naprotiv, današnji turistički uslovi zaostaju i za onima prije rata. Broj raspoloživih kreveta znatno je smanjen uslijed bombardiranja nekih ugostiteljskih objekata koji su uništeni. Grad danas ima samo jedan hotel koji raspolaže s oko 80 kreveta. To je hotel »Krka« koji je otvoren pred više od pedeset godina i koji po svom kapacitetu, i uređaju ne može da zadovolji ni najminimalnije poslovne i prometne potrebe grada. I taj objekat ne može da dođe u obzir za neke šire turističke svrhe. Današnje ugostiteljske prilike u Šibeniku najbolje ilustrira činjenica da su prije rata, pored »Krke« postojali hotel »De la ville« i »Kosovo« te brojna privatna konačišta, tako da je broj raspoloživih kreveta bio najmanje tri puta veći od današnjeg.

Stanje ostalih ugostiteljskih usluga nije nimalo bolje. U gradu danas postoji samo jedna kavana i dva restorana. Oprema te kavane, koja se nalazi u hotelu »Krka« i dvaju restorana, sasvim je zastarjela te ne zadovoljava ni najnužnijim higijenskim i komforinim uvjetima modernog ugostiteljstva.

U gradu uopće ne postoji noćni lokal — bar, koji bi služio ne samo turistima već naročito stranim mornarima. Njih, radi velikog prometa u luci, može se danomice vidjeti kako svake večeri u grupama lutaju tražeći noćni lokal. Upravo zbog toga što ne postoji takav lokal, strane mornare odvođe sumnjiva lica u svoje privatne stajane, gdje ih na razne načine izrabljuju.

Kao daljnja neophodna ugostiteljsko-turistička potreba grada jest

jedan ferijalni dom za smještaj brojnih ekscurzija koje posjećuju Šibenik. Ekscurzisti se danas upućuju na noćenje u razne školske učionice, gdje se preko dana odvijaju nastava, što je u protivnosti s najnužnijim sanitarno-higijenskim uslovima.

Plan gradnje kao i adaptacija postojećih turističko-ugostiteljskih objekata treba prema tome nužno da obuhvati:

1. rekonstrukciju i modernu opremu kavane i restorana hotela »Krka«, uz uređenje ventilacije i centralnog grijanja. Kako je ovaj rad od primarnog značaja, to bi s njime trebalo odmah započeti tako, da bi isti bio završen do početka nove turističke sezone;

2. izgradnju novog hotela s oko 80 soba. Urbanističkim planom predviđen je na gradskoj obali teren za taj hotel, tako da sa te strane nema nikakvih teškoća. Dovođenje novog vodovoda omogućilo je znatne količine zdrave i pitke vode za industrijske, gradske i turističke potrebe. Izgradnjom jednog takvog hotela uz korišćenje slatkovodnog broja privatnih soba, Šibenik bi raspolagao s oko 300 kreveta. Taj broj nije, doduše, u srazmjeru s mogućnostima turističke eksploatacije Šibenika, ali bi kao neophodni minimum, barem za izvjesno vrijeme, mogao da zadovolji;

3. jedan moderni bar. Lokal za smještaj i uređenje takvog bara nije još predviđen. Po našoj ocjeni postojala bi vrlo povoljna mogućnost, da se takav bar smjesti u prizemlju rekonstruirane stare Gradske vijećnice;

4. jednu modernu kavanu, koju bi trebalo smjestiti na obali u predjelu, gdje su se ranije nalazile kavane Istra i Astoria. Rješenju tog problema već se je pristupilo, jer se u sklopu građevinskih radova, koji se sada izvode na gradskoj obali, ima podići zgrada u čijem prizemlju je predviđena jedna moderna kavana.

5. Ferijalni dom, koji bi se sastojao iz tri zajedničke spavaonice (sa oko 100 kreveta), kuhinje, praonice odgovarajućeg kapaciteta, društvenih prostorija i ostalih potrebnih nužnostorija. U gradu, barem za sada, ne postoji niti jedna raspoloživa zgrada koja bi se u tu svrhu mogla iskoristiti i eventualno adaptirati. Stoga bi trebalo započeti s gradnjom jednog novog ferijalnog doma, negdje na otvorenom i slobodnom prostoru u blizini nekog parka ili šumice. Idealni položaj za gradnju doma odgovarao bi predjel Šubićevca, koji je obrastao borovom šumom i koji svojom uzrasinom obiluje svježim zrakom i lijepim vidikom.

To bi uglavnom bili turističko-ugostiteljski objekti, koji se za turističku eksploataciju Šibenika ukazuju već sada neophodnim i čijoj bi izgradnji trebalo čim prije pristupiti. Osim tih turističko-ugostiteljskih objekata, turistička oprema Šibenika predpostavlja podizanje nekih komunalnih objekata, od kojih za sada u prvom redu dolazi u obzir uređenje jedne ljetne pozornice. U nedostatku takove pozornice doskače se tom zahtjevu raznim improvizacijama na pojedini gradskim trgovima, a koje ne mogu nikako da zadovolje. Potpuno rješenje tog problema iziskuje u prvom redu izbor najljepšeg i najpogodnijeg položaja, a koji je određen samim zadatkom i svrhom takvog otvorenog gledališta. Takvih položaja u Šibeniku ima dovoljno na Šubićevcu, gdje bi se u okviru borove šume mogla da smjesti ljetna pozornica. Možda bi najbolje odgovarao postojeći neiskorišteni plato tvrđave Šubićevac, koji se nalazi iza novopodignute restauracije, odakle se otvara veličanstvena panorama na sam grad i njegovu okolicu.

(Nastavit će se)

IZ SPORTSKOG ŽIVOTA

„Šibenik“ - Reprezentacija grada 2:0

U nedjelju 23. ov. mj. odigrana je na stadionu »Rade Končar« nogometna utakmica između »Šibenika« i reprezentacija grada, koja je bila sastavljena od igrača NK Jadran i »Šibenika« II. Čist prihod s ove utakmice namijenjen je proslavi 10-godišnjice VIII. korpusa. Pobjedila je momčad »Šibenika« zgdodicima Eraka I i Zjačića tek u drugom poluvremenu. Pred oko 400 gledalaca sudio je Knez iz Šibenika vrlo dobro.

ŠIBENIK: Bašić, Iljadica, Cvitanović, Tambača, Erak II., Blažević, Erak I., Bego, Đurić, Tedling, Zjačić.

REPREZENTACIJA GRADA: Gaščić, Brajković, Tikulin,

Kovak, Šijaković, Čala, Markušek, Krnčević, Ercegović II., Ercegović I., Bujas.

Jak vjetar, koji je duvao za vrijeme čitave igre, utjecao je u velikoj mjeri na njen tok. Dok je prvi dio protekao u ravnopravnoj igri, dotle se u nastavku osjećala izrazita premoć momčadi »Šibenika«, koja usprkos toga nije uspjela postići više od dva zgoditka. Dobrim dijelom to je onemogućio vratar Gaščić koji je izvanredno branio, osobito dva jaka udarca od strane Đurića. Reprezentacija grada igrala je požrtvovno naročito obrana sa Šijakovićem (član banjalučkog Borca). Kod »Ši-

benika« su se istakli Tambača, Bego i Zjačić. — J —

Ivan Aralica šahovski prvak Dalmacije

Na šahovskom prvenstvu Dalmacije, koje je održano u Splitu od 2.—12. ov. mj., prvo mjesto potpuno zasluženno osvojio je Ivan Aralica, član šahovskog kluba »Šibenik«.

Ivan Aralica, student iz Šibenika, rođen 1934. godine, još kao mladi gimnazijalac počeo se baviti šahom. Učestvovao je na mnogim šahovskim takmičenjima, a lanjske godine i na omladinskom prvenstvu Hrvatske u Zagrebu, gdje je dijelio 2. i 3. mjesto, postavši prvokategornik.

Osvajanje naslova prvaka Dalmacije za 1953. godinu njegov je najveći uspjeh. To je on postigao zahvaljujući ofenzivnoj igri, koju je primijenio odmah u početku, a što pokazuje i činjenica da je od 11 odigranih partija iznio 7 pobjeda, tri je igrao remi, dok je samo jednu izgubio i to od dugogodišnjeg prvaka Dalmacije Berića iz Knina.

V. Kukura

Vaterpolo susret u Zlarinu

U nedjelju 23. ov. mj. održan je u Zlarinu na improviziranom plivalištu vaterpolo susret između domaćeg »Mornara« i SD Mornar iz Šibenika. Nakon bolje igre pobijedili su Zlarinjani s rezultatom 6:3 (4:2) Susret je promatralo oko 300 gledalaca. Sudio je Trejanović iz Šibenika. Kod

domaćih su se istakli Berusi, Alfier, Strika i Skarpa, a kod gostiju vratar i oba braniča.

Ovo je ujedno bio treći susret ovih momčadi u toku ljeta. U prva dva susreta pobijedili su članovi SD Mornar iz Šibenika s rezultatima 5:3 a 6:1

Izvlačenje 45. kola Državne lutrije

Premiju od din — 1 milijun dobila je srećka broj 989.074. Premiju od din. 500.000.— dobila je srećka broj 041.468. Premiju od din. 300.000.— dobila je srećka broj 271.860. Premiju od din. 200.000.— dobila je srećka broj 209.208.

8 dobitaka od din. 100.000.— dobile su srećke broj 121.335, 134.396, 294.194, 158.516, 210.540, 076.970, 862.196, 337.647.

Slijedeće dobitke dobile su sve srećke koje se završavaju brojevima: 10 dobitaka po 70.000.— 37.867, 20 dobitaka po 50.000.— 16.437, 13.670, 30 dobitaka po 40.000.— 19.280, 46.137, 29.228, 30 dobitaka po 30.000 din. 62.271, 61.048, 54.064, 50 dobitaka po 20.000.— 79.829, 24.193, 46.849, 42.356, 70.388, 200 dobitaka po 10.000.— 5305, 0487, 300 dobitaka po 8.000.— 9289, 7328, 1836, 500 dobitaka po 5000.— 3932, 9018, 0068, 5600, 3348, 500 dobitaka po 3000.— 2481, 7246, 7463, 5437, 9158, 1000 dobitaka po 2.000.— 115, 1000 dobitaka po 1500.— 604, 2000 dobitaka po 1200.— 185, 626.

10.000 dobitaka po 1000.— 13, 10.000 dobitaka po 500.— 37, 10.000 dobitaka po 400.— 04, 20.000 dobitaka po 300.— 66, 44, 200.000 dobitaka po 100.— 5, 1 Dva utješna dobitka po 20.000.— 989.073, 989.075.

Šest utješnih dobitaka po 10.000.— 041.467, 041.469, 291.859, 291.861, 209.207, 209.209.

NOVE KNJIGE

Louis Guilloux: NARODNI DOM preveo Stanka Bručić-Dvoržak. Strana 144.

Louis Guilloux (rođen 1897. u Saint Brieueu u Bretagni), koji je nedavno na svom putu kroz Jugoslaviju posjetio i Zagreb, pripada najistaknutijim francuskim piscima u razdoblju između dva svjetska

OGLAS

Upis u I. i II. osmogodišnjoj školu u Šibeniku obaviti će se dne 27. ov. mj.

Kod upisa potrebno je priložiti:

1. Svjedodžbu IV. razreda osnovne škole.
2. Izvod iz matične knjige rođenih;
3. Prijavu.

UPRAVA I. I II. OSMOGODIŠNJE ŠKOLE — ŠIBENIK

MALI OGLASNIK

PRODAJE SE DVOKATNA KUĆA u centru grada. Cijena povoljna. Obratiti se na adresu: Šime Bujas, ulica Andrije Kačića 16.

MIJENJAM JEDNOSOBNI STAN u Šibeniku za odgovarajući na Rijeci. Za pblize informacije obratiti se Dragi Martinčić, Zadar-ska 3.

rata, koji su kroz likove u svojim djelima realistički prikazali društvene prilike svoje epohe i ukazali na velike nepravde postojećeg socijalnog uređenja te na potrebu da se ono temeljito izmijeni.

»Narodni dom« (La maison du peuple), koji sada u našem prijevodu izdaje »Kultura« u Zagrebu, prvo je Guillouxovo djelo, koje je pisac objelodanio godine 1927., a posvetio ga svojim roditeljima i ubijenim i živim članovima negdašnje socijalističke sekcije u svom rodnom mjestu Saint Brieueu. Jednostavnim stilom i realističkim načinom prikazivanja, knjiga djeluje neposredno i sugestivno. U njoj autor iznosi uspomene iz svog djetinjstva. Dirljivo opisuje bijedan život u svojoj roditeljskoj kući, u kojoj se oko njegova oca okupljaju svijesni radnici, koji odluču da u svrhu svog političkog i kulturnog uzdizanja sagrađe Narodni dom i započinju ga graditi vlastitim prihodima koje otkideju od svojih jadnih plaća.

U istoj knjizi izlazi i prijevod Guillouxovih »Drugova« (Compagnos, 1931.), gdje pisac iznosi drugarsku privrženost među radnicima.

Antun Gustav Matoš: SABRANA DJELA. Svezak I.

Jugoslavenska akademija da počasti uspomenu Matoša počela je izdavati kritički uređena njegova sabrana djela. Ovaj prvi svezak, koji je uredio Dragutin Tadijanović, sadrži Matoševu »Pjesme«, zatim »Iverje«, »Novo Iverje« i »Umorne priče«. Na kraju je urednik stavio svoje opširne i dokumentirane bilješke i primjedbe.

Ovaj svezak ima oko 450 stranica.

JAUNA LICITACIJA

NARODNI ODBOR OPĆINE SKRADIN, OGLAŠUJE JAVNU LICITACIJU ZA PRODAJU 10 STAMBENIH ZGRADA U SKRADINU.

PISMENE PONUDE SE PRIMAJU U VREMENU OD 10. VIII. DO 10. IX. 1953. GODINE.

INTERESENTI POBLIZE INFORMACIJE MOGU DOBITI SVAKOG RADNOG DANA U PREDSJEDNIŠTVU NARODNOG ODBORA OPĆINE U SKRADINU od 8 DO 11 SATI.

»ŠIBENSKI LIST«

organ Socijalističkog saveza radnog naroda za grad i kotar Šibenik

Uredništvo, štamparsko poduzeće »Štampa«

Glavni i odgovorni urednik NIKOLA BEGO

Tekući račun: Narodna banka Šibenik broj 531—T—292

Rukopisi se ne vraćaju.

Pretpлата za tri mjeseca Din. 84.—, za pola godine Din. 168.—, za godinu Din. 336.—.